

АПРИЛЦИ

Общински вестник

ISSN 1310-4918

30 ст.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, БРАЦИГОВО!

СКЪПИ СЪГРАЖДАНИ И ГОСТИ НА БРАЦИГОВО,

Годината е 1876, месецът април – паметна дата в българската история, на която преди 144 години един народ се вдига срещу цяла империя в името на едно – свободата. Героизмът, който нашите деди проявяват, е несъизмерим и трудно може да бъде описан в едно патетично слово. За нас, живеещите в забързания 21-ви век българи, е трудно да си представим това, което всъщност са направили тези хора, а може би не е и нужно. Нужно е да разберем посланието, което те ни оставят чрез подвига си. С действията, с цялата енергия и патос, която влизат в подготовката на Въстанието, личности като Георги Бенковски, Васил Петлешков, Панайот Волов и много други ни показват, че когато човек вярва силно в нещо, той е способен да го постигне.

Да, мнозина от тях не са се заблуждавали, че шепя народ може да победи цяла империя, но те не са го и искали. Тяхната цел е била друга – Европа, а и целият свят, най-после да разберат, че там на Балканите има един народ, който иска свободата си и е готов да жертва живота си за нея.

И те – обикновените люде, преродили се в Апостоли, го постигат!

В крайна сметка, един от най-кървавите моменти от българската история – Априлското въстание, оставя след себе си 30 000 жертви, 80 опожарени и 200 напълно унищожени села. Въпреки трагичния му развой и неуспех в чисто военно отношение, въстанието постига основната си цел – да постави българския политически въпрос пред Великите сили. През следващите месеци буквално цяла Европа заговаря, че на Балканите има един народ, на който трябва да се помогне и който заслужава свободата си. А Брацигово винаги ще бъде една от искриците, разбунтили световната съвест.

11 и 12 май са сакрални дати в календара на града ни. В тези дни по неповторим начин са вплетени миналото и настоящето, възражданският дух, пословичният героизъм и самоотверженост на брациговци.

Гордеем се, че 144 години носим спомена за достойните дела на нашите предци, защото това, което е сега Брацигово е съградено с многолетните усилия и саможертва на поколения преди нас.

Брацигово не преживя ужасния край на Батак, не преживя ръкопашната смърт на Перуцица...

„Брацигово падна подир славни битви“... както писа великият Вазов.

Подвигът на предците ни не може да бъде засенчен, защото кладата на Петлешков е хвърлила своите искри дълбоко в душите на признателните поколения.

Тази година сме изправени всички пред едно предизвикателство, което неочаквано промени живота ни – пандемията от коронавирус. Това налага да променим начина на отбелязване на годишнината от Априлското въстание и празника на град Брацигово. Въпреки всичко, никога не е забравен и нищо не е забравено. Просто времената са други и ние трябва да се адаптираме към предизвикателствата на днешния живот. Април 1876 година винаги е имал и ще има своето почетно място в историята на град Брацигово.

Днес ние – потомците, имаме само една задача: да обединим силите и умовете си и да работим, за да може отново България да бъде онази сила, която винаги е била на Балканите и в Европа.

Нека случващото се в последните месеци ни направи потърпими и човечни, нека ни накара да се обвърнем един към друг и си протегнем ръце!

Скъпи съграждани и гости на Брацигово, нека внесем и опазим в модерния свят всичко, което ни завеща бунтовният Април на 1876-а година!

Честит празник!

Да пребъде България!

Надежда Казакова
кмет на община Брацигово

Г-жо Казакова,

В дни на световна пандемия Вие и Вашият екип предоставихте на гражданите на общината отбелязване на 144 г. от Априлското въстание през 1876 г. чрез една възшебна и уникална магия – Звездите на Петлешков над България горят. Шоуто озари Брацигово и стопли душите ни.

Гордеем се, че сме родолюбци и пазим спомена за славните герои от Април 1876 г. и с поглед към звездите казахме – ВЕЧНА СЛАВА!

Бъдете здрави и дарявайте любов и надежда за по-добро бъдеще на общината.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

Пепа КАБОВА

СЛАВНО БРАЦИГОВО НИКОГА НИМА ДА ЗАБРАВИ

АПРИЛ 1876

АПРИЛ – име, което буди сълзи и гняв.

Име, което звучи като тръба, разбудила мъртъвци.

Име, което значи смърт и кръв, и ужас, но и вечна слава.

Всяка година, когато вишните се отрупат с цвят, ние си припомняме онези времена на героизъм и плам.

Припомняме си огъня в очите и страха в сърцето на всеки българин.

Ние гледаме напред – към бъдещето, което ни обещава прогрес и развитие, но знаем, че някога едни хора, едни обикновени и страдащи хора, са оставили кървави следи по не една улица и църква из цяло българско.

Историята крещи през вековете едно име, което буди сълзи и гняв –

АПРИЛ 1876.

През Април 1876 година, без силна подготовка, с малко оръжие, с едно знаме – СВОБОДА ИЛИ СМЪРТ, с една светла надежда, с пламък във всяко сърце и не без страх, народът заявява своето право – ДА БЪДЕ!

Брацигово също!

Кървавата романтика на тогавашната пролет ражда безсмъртието.

Достойният градски аптекар Васил Петлешков е една от иконите на България.

И с к а л да лекува с хапове, вяра и благородство. И с емблематичните дървени топове.

Петлешков има гениална фраза,

написана във възванието за бунта на 17 април от същата 1876 г.: „Бъди юнак, неустрашим срещу неприятеля, сражай се, воювай героически, но не отказвай благоволенията си и към роба.“

Всичко започва там. На „Синджирли бунар“, където Васил ще обяви мечтата за реалност. Мечтата е свободата. Реалността – смърт.

В Брацигово 732-ма души с 463 пушки, 817 пицова и шест черешови дънера поели към вечността. А аптекарят Васил Петлешков глътнал отрова след краха на събитията и рекъл: „Сам съм – други няма! Аз ги водих, аз заповядвах...Аз ще умра, но и вашето царство дълго няма да живее...“

После кладни.

После подеждала отровата.

Но словото останало. Както и онези думи на Хасан паша. Врагът. Също начетен офицер, завършил френската военна академия „Сен-сир“: „Не може заради една буна да се затрие такава красота като Брацигово.“ И го пощадва. Така гласи легендата.

Бързо и жестоко е наказана дързостта на въстаналите. Бунтът е разгромен, дръзналите да се опълчат са наказани, но бурята само се е скрила в клоните на някой шипков храст и като настръхнал хищник чака да скочи, да разкъса плътта на търпението и да напои земята с още кръв. Наследството, което ни завеща Април, не е в метежа на битката, не е в обръчите на топчето или в пукота на пушките. А в силата, в импулса на майката да запази със собственото си тяло своята рожба. В мъката да гледаш как отвеждат любии-

мия мъж, брат, баща или син на смърт. В силата да пееш и да плачеш, проклинайки и благославяйки живота си.

Лесно е сега да съдим и много редове да изпишем за онези минали времена. Лесно е да се разхождаме из улиците и да говорим за това що е робство, присъствие, потисничество, свобода.

Лесно е да следим дати и факти, да броим време и личности. Трудното е да ИЗДЪРЖИШ. Да направиш така, че главата ти да не падне отсечена. Да се опазиш още ден, още час, в който да бие сърцето ти.

Брацигово успя! От всички героични битки, от всички безсмъртни подвизи, тази е най-достойната му.

Другото се знае.

Другото може да се пипне с ръка, да се направи на паметник или на книга. Важното е какво се крие зад всички мемориали и страници. Важна е не безсмъртната диря, а към какво ни отвежда тя.

ПОКЛОН ПРЕД ПОДВИГА НА АПРИЛЦИ!

Иванка СТЕФАНОВА

ПУДООС каза ДА

Трийсет проекта на общини, кметства, училища, обединени детски комплекси и детски градини от Пазарджишка област ще получат финансиране в рамките на Националната кампания „Чиста околна среда 2020“ и обявения от МОСВ и Предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда (ПУДООС) конкурс на тема „Обичам природата и аз участвам“.

До 10 000 лева ще получат 15 проектни предложения – на общините Брацигово и Септември и на кметствата в селата Добровница, Гелеменово, Радилово, Капитан Димитриево, Кръстава, Грашево,

Смилец, Дюлево, Сестримо, Мененкьово, Щърково, Бяга и Бана.

Финансиране от 5000 лева ще получат за реализиране на проектите си и 10 училища от региона – Езиковата гимназия „Бертолд Брехт“, Професионалната гимназия по икономика и мениджмънт и НУ „Васил Друмев“ в Пазарджик, както и основните училища в с. Ивайло и с. Гелеменово. Сред одобрените проекти са и тези на ОУ „Проф. Марин Дринов“ и на Центъра за подкрепа и личностно развитие в гр. Панагюрище.

Финансиране са спечелили и проектите на СУ „Народни будители“ – гр. Брацигово, НУ „Паисий Хилендарски“ в гр. Стрелча и ОУ „Васил Левски“ – с. Кръстава, община Велинград.

Пет детски градини от област Пазарджик също ще могат да реализират проектите си с финансиране от ПУДООС – ДГ „Радост“ и ДГ „Еделвайс“ във Велинград, както и детските градини в селата Добровница, Калугерово и Ислерихово.

Основните дейности по утвърдените проекти са свързани с почистване и облагородяване на паркове, създаване и възстановяване на зони за отдих и спорт, изграждане на детски съоръжения, класни стаи сред природата, съоръжения за игра на открито и др.

Изпълнението на проектите ще бъде проследено от РИОСВ – Пазарджик. След проверка и протоколиране на заложеният и изпълнените дейности, директорът на екоинспекцията одобрява коректната им реализация пред ПУДООС.

Татяна СИМОНОВА

ПАМЕТНИКЪТ НА ВАСИЛ ПЕТЛЕШКОВ

Скулптурата е отлята в
„Незнайния войн“ от Никола Радев

Пенатите са божества от Римската митология, те са наследствени духове-покровители. Култът към тях е свързан с обожествяването на отишлите си предци. Римляните притежавали два вида пенати – домашни и обществени. Домашните били духове на предците-покровители на семейството, те представлявали малки фигурки, поставяни в близост до домашното огнище. Обществените пенати били пазители на държавата и на нейното благополучие.

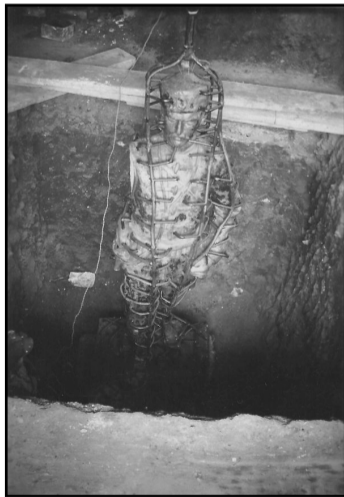
Ние вярваме в пенатите. Възприемаме като обществен пазител и паметника на Васил Петлешков в Брацигово.

Художествена металолеярница „Незнайния войн“ създава паметника на апостола на Брацигово – Васил Петлешков. Това се случва през 1896 г., когато е било и първото честване на годишнината от въстанието в бунтовния град. Леярната е в София, а човекът, който е изпълнил проекта на скулптора Мина Иванова, се нарича Никола Радев. Той е и създателят на скулптурите на братята Христо и Евлоги Георгиеви, които и до днес са пред най-старото висше училище в България – Софийския университет „Св. Климент Охридски“. В нашия край той прави и буквите, които са на паметника в местността Оборище, където се провежда Великото народно събрание и се решава избухването на Априлското въстание.

Паметникът в Брацигово е разположен на мястото, където през размирната 1876-а Петлешков бил горен на кладата и разпитван от Хасан паша. Днес мястото е парк „Априлци“, който брациговци обичат, но в миналото и по-точно по време на въстанието, там се е намирало

горицето. В единия му край имало и малка черква, която била съборена по време на бунта.

Идеята да се направи паметник на Петлешков дошла от местните първенци и сподвижниците на брациговския апостол. Благодарение на въстанието, селото станало град – през същата година, в която е сътворен и паметникът.

Както вече споменахме, негов скулптор е Мина Иванова, но трябвало да се намери и леяр, който да направи бронзовата фигура. След дълго умване и търсене на майстор, поръчителите на монумента се спрели на „Незнайния войн“. Освен братя Георгиеви, талантливият художник – леяр е създал и паметника „Бдинци“ във Видин.

Снимките, които се съхраняват от внука на Никола Радев – Явор, показват част от процеса по създаването на паметника, а също така и мигове преди той да поеме към Брацигово.

Художник-леярят Никола Радев, в средата, а до него е съзружничът му Никола Ганев.

„Обявяване на въстанието – Брацигово 21.04.1876 г.“ – худ. проф. Д. Гюдженов

БРАЦИГОВСКИТЕ ТОПОВЕ

Из „Рапсодия на българския гуслар“ от Антон Ашкерли

Да се бори кой как може
с душманите на народа.

Хр. Ботева

Чибук пуши Асан паша,
чибук пуши, кафе пие,
кафе черно след ручока
под негови бели шатри.
А служи му девойка –
брациговка, бяла Рада.
И протяга Асан паша,
и протяга десна ръка,
та прееръща бяла Рада.
Па ѝ шепне на ухото:
„Не тъгувай, мила моя,
не тъгувай, аз те любя,
любя своята робиня!
Грабнаха те черкезите,
но сега си ти при мене...
И трепериш! Що те

плаши?
Гръмове ли ужасни

от топове и от пушки?

Брацигово, Брацигово –
твоят село, Радо мила!
И ме дразни, и ме сърди...
И ще всички да избия!
И ще всички да изколя!
И ще всичко прах и пепел
и пустиня да направя.“
„Нивга, паша, Асан паша!
Ти не смятай, че бунтовник
глава лесно ще преклони:
ей Брацигово юнашко,
ей го – гледай как се брани!
Или мислиш, че раите
нема сабли, нема

пушки,
нема гърлести топове?“
„Какво каза? И топове?!
Не ти вярвам, Радо моя.
Кой би тука топ направил?
Що е туй и кой ще вярва!“
Асан паша се забрави

и забрави бяла Рада...

Падна чибук из уста му,
Падна чаша из ръце му,
с кафе чаша – и разля се.
Гледа Асан, зледа плахо,
падна нещо и се пукна
с пукот страшен,
с трясък грозен.

И се смее бяла Рада –
из шатрата вика, скача
и радостно длани пляска:
„Хей, виде ли бре, виде ли,
Асан паша, веро турска?“
„Аллах, Аллах! Гръм

небесен...
От Брацигово раите,
от Брацигово ли

стрелят...?“
„Да, Асане, турски пашо,
из Брацигово раите.
С топ дървен, топ

черешов!“

ИЗКУСТВО ПО ВРЕМЕ НА ПАНДЕМИЯ

Виртуална изложба „Април 1876“ по повод 144 години от избухването на Априлското въстание подготви художникът Николай Бебенев. Творецът е вдъхновен от подвига на априлци и най-вече от въстанието в Брацигово. Изявата трябваше да бъде част от съпътстващите мероприятия по повод априлските дни на културата за НЧ „Васил Петлешков-1874“.

„Пандемията, наречена „KingCovid-19“ сломява и не прощава, но няма сили и шансове да сломи апостолския дух!“ – пише в обръщение към зрителите творецът. Виртуалната експозиция бе излъчена по Канал 3 и може да бъде разглеждана във Фейсбук.

А ние предлагаме едно интервю с художника-карикатурист, за да запознаем читателите си с неговата творческа биография.

Николай Бебенев от Добрич – за участието му в „Откраднат живот“ и любовта към карикатурите

Николай Бебенев е на 36 години от град Добрич. Най-голямата му страст е рисуването на карикатури, част от които са били експонирани в изложби в България и в чужбина. Участвал е в различни конкурси. Членува в Съюза на карикатуристите. Макар и като статист, той може да се похвали с участие в хитовия сериал „Откраднат живот“.

– Къде завърши в Добрич и какво продължи да учиш след това?

– Завърших в бившето училище „Дора Габе“ през 2001 година със специалност Изобразително изкуство, след което продължих да уча в анимационна режисура под ръководството на проф. Доньо Донов и проф. Константин Джидров във факултет „Филмово и ТВ изкуство“ – София, към ВСУ „Черноризец Храбър“ – Варна.

– Да поговорим за твоята страст – карикатурите. От колко години рисуваш и как разбра, че това те влече?

– Рисувам от много малък, тоест, откакто се помня. Преди да стигна до карикатурите, стажът ми е преминал през портрета, живописа и скулптурата, макар и за кратко.

През студентските години се занимавах повече с анимация, илюстрация, комикс и карикатура. Тогава установих, че карикатурата е моята специалност.

– От колко време си в Съюза на карикатуристите, как стана член?

– Сред тях съм от 2013 г., когато ми беше първото участие в Национална изложба на карикатурата.

Всеки, който вземе участие, ако реши, може да се присъедини към съюза.

– В какви конкурси и изложби си взимал участие?

– Имам сертификати за участие в общи изложби на карикатурата, медал от обща изложба на тема „Карикатура, комикс и сатира“, както и от обща карикатурна изложба в СУ „Св. Климент Охридски“ на тема „Туризм“ в София.

Дарих шарж на НАТФИЗ с облика на Кръстьо Сарафов, за което също имам сертификат. Освен това

съм участвал в изложби в музей „Дом на хумора и сатирата“ в Габрово, Литературно-художествен музей „Чудомир“ – гр. Казанлък, по повод „Чудомировите празници“, „Коледно-новогодишна изложба“ в Арт-салона на Българско национално радио, в обща изложба „Хендел Хаус – Хале, Германия по повод годишнина от рождението на Георг Фридрих Хендел.

Мои карикатури, като постоянни експозиции, се намират в музей „Дом на хумора и сатирата“ – Габрово, НАТФИЗ „Кръстьо Сарафов“, Литературно-художествен музей „Чудомир“ – гр. Казанлък и „Бах Архив“ към къща-музей „Иохан Себастиан Бах“ – гр. Лайпциг, Германия.

Шаржове на Кръстьо Сарафов, Адриана Будевска, Стоян Бъчваров и Николай Масалитинов са били експонирани на Национална изложба на карикатурата при Съюза на българските художници, както и на обща карикатурна изложба в Сатиричен театър „Алеко Константинов“ – София.

Миналия месец открих 43-та национална изложба на карикатурата в „Български културен институт“ в гр. Прага, Чехия.

– Какъв стил са твоите карикатури, какво обичаш да рисуваш най-много?

– Карикатурата при мен е повече шаржова, както и на социална, ежедневна и злободневна тематика. Преди много често рисувах политическа сатира.

– Приемаш ли поръчки за направата на карикатура?

– Да, разбира се!

– Разкажи за участието ти в „Откраднат живот“.

– В сериала „Откраднат живот“ се случи да участвам след картотека в кастинг-агенция за статисти. След първото ми участие – в 38 епизод на втори сезон, реших да продължа, защото открих известни актьори и актриси – Димо Алексиев, Ернестина Шинова, Деси Бакърджиева, Йоана Буковска, Мартина Вачкова, Стоян Алексиев, Янина Кашева и много други, които впоследствие на редуващите се сезони се появиха. Участвам от 38-ми епизод на втори сезон по 4-5 участия, имам от 3 до 6 сезон, тоест към момента. По време на снимки подарих карикатура на актьора Димо Алексиев от „Откраднат живот“ с неговия облик.

– Имаш ли други хобита?

– Пътувания, излети сред природата, плуване, да се събирам в компания от колеги художници, актьори, актриси и други интелектуалци.

– Занимаваш ли се с нещо друго, къде живееш в момента?

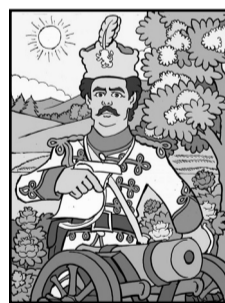
– В момента живея в София и работя като художник на свободна практика, ходя на снимки по филми и реклами.

– Какви реклами?

– Реклама за Билла, кола на БМВ, банки и за кабелна телевизия. Всички реклами, в които до момента съм участвал, са заснети от американски, английски, германски и испански продукции. Повечето от тях в „Ню Бояна Филм“, тоест в Киноцентъра в Бояна.

– Какво е общото между това да си актьор и художник?

– Това, че едната и другата професия са насочени към изкуството и културата. Един художник трябва да търси разнообразието в изкуствата. Един художник може да работи в театъра и киното, тъй като режисьорите се нуждаят от художници. Самият художник, ако реши, може да бъде и режисьор.

Интервюто е заимствано от „Новини“ Добрич

СЪОБЩЕНИЕ**ЗА
РЕДА НА РЕГИСТРАЦИЯ НА
ЖИВОТНОВЪДЕН ОБЕКТ –
ЛИЧНО СТОПАНСТВО**

Уважаеми жители на община Брацигово,

С изменение на Закона за ветеринарномедицинската дейност от 14.02.2020 година е променен редът за регистрация на животновъден обект – лично стопанство. На регистрация за животновъден обект – лично стопанство, или т. нар. тип „Заден двор“, подлежат всички селскостопански животни: едри и дребни преживни животни, прасета за угодяване, еднокопитни, зайци и птици. Регистрацията се осъществява чрез подаване на заявление по образец, утвърден със Заповед № РД – 11-525/20.02.2020 г. на изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните. За жители на територията на град Брацигово заявление се подава на фронт-офиса на Община Брацигово, а за останалите населени места – в съответното кметство/кметско наместничество, от 8.00 до 17.00 часа всеки делничен ден. Заявление за регистрация на животновъден обект – лично стопанство, може да изтеглите от официалната интернет страница на Община Брацигово или да получите лично от Общинска администрация / съответното кметство.

РЕГИСТРАЦИЯТА Е БЕЗПЛАТНА!

Броят и видовете животни, които могат да бъдат отглеждани в „Животновъден обект – лично стопанство“, са определени в чл. 4а на Наредба № 44/ 20.04.2006 г. за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти (последно изменение ДВ бр. 5 от 17.01.2020 г.):

- два броя едри преживни животни (ЕПЖ) и приплодите им до 12-месечна възраст;
- десет броя дребни преживни (ДПЖ) с приплодите им до 9-месечна възраст;
- три броя прасета за угодяване, различни от свине майки и некастрирани нерези;
- два броя еднокопитни и приплодите им до 12-месечна възраст;
- десет възрастни зайци с приплодите им, но не повече от сто броя общо;
- петдесет възрастни птици, независимо от вида;
- сто бройлера или подрастващи птици, независимо от вида.

Собствениците на животновъдни обекти с по-голям брой от посочените по-горе се регистрират директно в Областната дирекция по безопасност на храните – Парзджик.

За повече информация:

Ангелина Калинова – младши експерт ЗГВ
тел.: 03552/20-65, вѣтр. 115

**ОБЩИНА БРАЦИГОВО С ОДОБРЕН ПРОЕКТ
„ТОПЪЛ ОБЯД ДО ДОМА
В УСЛОВИЯТА НА ИЗВЪНРЕДНА СИТУАЦИЯ 2020“**

Агенцията за социално подпомагане одобри проект на Община Брацигово по целева програма „Топъл обяд до дома в условията на извънредна ситуация 2020“. Програмата е част от пакета мерки за подкрепа на уязвими граждани в условията на извънредна ситуация в страната.

Проектът е насочен към следните целеви групи:

- лица с ниски доходи, под линията на бедност, определена за страната, за времето, в което са поставени под задължителна карантина;
- уязвими лица, в това число и възрастни над 65 години, без доходи или с доход под линията на бедност, определена за страната, които живеят сами и нямат близки, които да се грижат за тях и в условията на извънредното положение;
- лица, които поради възрастта си, поради трайно увреждане или в резултат от заболяване не могат да се самообслужват и не могат да осигурят сами или с помощта на близките си своите ежедневни потребности от храна.

По проекта ще бъде осигурено подпомагане на 50 лица, които в ситуация на извънредно положение са в затруднение да осигурят сами прехраната си. Обядът ще се предоставя до домовете на потребителите в работните дни за периода от 01.05.2020 г. до 19.06.2020 г. включително и ще обхванат населените места гр. Брацигово, с. Исперихово, с. Розово, с. Козарско, с. Бяга.

Татяна СИМОНОВА

О Б Я В А

ДАВА СЕ ПОД НАЕМ ЗАВЕДЕНИЕ - КАРАВАНА
НА „РОЗОВСКИ ВРИЗ“

ТЕЛ.: 0888 562 960

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ
СОЦИАЛЕН ФОНД

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА
РАЗВИТИЕ НА
ЧОВЕШКИТЕ РЕСУРСИ

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА
РАЗВИТИЕ НА
ЧОВЕШКИТЕ РЕСУРСИ

**СТАРТИРАНЕ НА УСЛУГАТА „ПАТРОНАЖНА ГРИЖА ЗА ВЪЗРАСТНИ
ХОРА И ЛИЦА С УВРЕЖДАНЯ – КОМПОНЕНТ 3“ BG05M9OP001-2.101,
финансирана по Оперативна програма
„Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020 г.**

На 04.05.2020 г. Община Брацигово стартира предоставяне на дейности по операция „Патронажна грижа за възрастни хора и лица с увреждания – Компонент 3“, BG05M9OP001-2.101, финансирана по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020 г.

Безвъзмездната финансова помощ е в размер на 76 845,00 лв. Съфинансиране от страна на Община Брацигово: 0,00 лв. Срок на реализиране на проекта: от 04.05.2020 г. до 31.12.2020 г. За обгрижване на потребителите Община Брацигово назначи 8 човека на трудови договори.

Проектът се администрира от трима служители на Общината – ръководител, технически сътрудник и счетоводител. Заявилите участие в проекта ще бъдат посещавани по график, определен от самите тях, с оглед на потребностите им.

Дейностите, които ще се предоставят, са свързани с:

- доставка на храна, хранителни продукти и продукти от първа необходимост, вкл. лекарства (закупени със средства на потребителите);
- заплащане на битови сметки, заявяване и получаване на неотложни административни услуги (със средства на потребителите).

Целевите групи, които попадат в обхвата на патронажната грижа са:

- възрастни хора над 65 г. с ограничения или в невъзможност за самообслужване;
- хора с увреждания;
- възрастни в риск.

„Възрастен в риск“ е лице, което е:

- в зависимост от грижа, поради увреждане, неподвижност или невъзможност за водене на независим и самостоятелен живот;
- в случай, че лицето или член на семейството му е поставено под карантина във връзка с COVID-19;
- самотен/ни родител/и с дете/ца до 12 г., които са в невъзможност да оставят децата си сами.

Патронажната грижа ще се реализира на територията на община Брацигово.

В случай, че сте лице, което е поставено под карантина или в невъзможност за определен период от време да се снабдявате с хранителни продукти или лекарства, НЕ СЕ КОЛЕБАЙТЕ И СЕ СВЪРЖЕТЕ С НАС НА ТЕЛ. 0897 435 857!

Проектът е насочен към живущите в община Брацигово, нуждаещи се от ползване на услуги по домовете, с цел превенция на разпространението на COVID-19.

**„ОБЕДИНЕНИ СРЕЩУ КОВИД-19“
ПОДКРЕПИ ИДЕЯТА
НА НЧ „ВАСИЛ ПЕТЛЕШКОВ-1874“
ЗА ПОДПОМАГАНЕ НА ХОРА
С УВРЕЖДАНЯ И МАЛКИ ДЕЦА
В УСЛОВИЯТА НА
ЕПИДЕМИЧНА ОБСТАНОВКА**

Осем болници, 13 неправителствени организации и три общини са сред кандидатите, получили финансиране от фонд „Обединени срещу COVID-19“ след второто и последно набиране на проектни предложения.

След двата кръга за набиране на кандидатури фондът подпомага общо 106 лечебни заведения, граждански организации, общини, читалища, както и социални инициативи на микро и малки предприятия от цяла България.

С общо 961 493 лв. ще се осигурят медицинска апаратура, оборудване и защитни средства, необходими за обслужване на пациенти с коронавирус, а също така хранителни продукти, лекарства и защитни средства за самотни възрастни хора, болни, деца, безработни, бедни и други уязвими групи.

НЧ „Васил Петleshков-1874“ прие предизвикателството и кандидатства за скромна сума от 5 000 лева, с която обаче ще подпомогне своите партньори от години – диабетиците и най-малките потребители на детска кухня „Мечо Пух“, предоставяйки им хранителни пакети и дезинфекционни материали.

Фонд „Обединени срещу COVID-19“ е създаден по инициатива на Български дарителски форум, Фондация „Америка за България“, посолството на САЩ в България и Американската търговска камара в България, за да подкрепи местни общности в страната, пострадали от кризата с коронавируса.

Инициаторите благодарят на щедрите дарители до момента: Фондацията на „Кока-Кола“, Фондация „Америка за България“, „Контур-Глобал Марица Изток 3“, NEPI Rockcastle, Фондация „Лъчезар Цоцорков“, ИНГ Банк Н.В., „Прогрес софтуер“, Ситибанк България, „Джонсън & Джонсън България“, УниКредит Булбанк, „Главболгарстрой Холдинг АД“, TELUS International Europe, Цеца и Гроздан Караджови, Светозар Георгиев, Фондация „Тръст за социална алтернатива“, „ЕИ И ЕС – ЗС Марица Изток 1“, „Парафлю Комуникайшънс“, „Майлан“, фондация „Благотворител“, AIG Europe S.A. (Bulgaria branch), „Фадата“, Росен Иванов, Красимир Ненов, „Тайтън Машинъри България“, „И Екс Ел сървиз България“, Клуб „Зелена стъпка“ и още шест индивидуални дарители.

Галина ТРАЙНОВА

**ЗАПОВЕД
№ РД -218/24.04.2020 г.**

На основание чл. 44 ал. 1 т. 1 и ал. 2 от ЗМСМА, Наредба № 8121з-968 от 10.12.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при извършване на дейност в земеделски земи. Закона за горите, глава шеста, раздел III „Защита на горските територии от пожари“, чл. 8 от Закона за опазване на селскостопанското имущество, чл. 125 и чл. 126 от Правилника за прилагане на Закона за горите

НАРЕЖДАМ:

1. Забранявам палене на открит огън, тютюнопушене и паркиране на моторни превозни средства при настъпването на въздушна зрялост на житните култури.
2. Да се поставят предупредителни и забранителни знаци покрай посевите през периода на въздушна зрялост до прибиране на реколтата.
3. Кметовете на кметства, на чиято територия има житни и царевични насаждения, да организират денонощно дежурство на телефонни постове в кметствата по време на жътвената кампания.
4. Кметовете на кметства да създадат необходимата организация за своевременно и бързо реагиране при възникване на пожари, като поставят на видно място в кметствата номер 112 и номерата на собствените си мобилни телефони и телефоните на пожарната и дежурния към ОбщСС, ЕЕНСП.
5. Кметовете на кметства да осигурят подръчен инвентар /лопати, тупалки и др./ за гасене на пожари, да се осигурят и обозначат подстъпите към естествените и изкуствените водоизточници в населените места.
6. Забранявам паленето на стърнища, извършването на огнени работи на разстояние най-малко 50 метра от узрелите жита.
7. Да се създаде необходимата организация по населените места за своевременно установяване на виновните лица за допуснати палежи и при констатиране на нарушение на правилата и нормите на ПБ да се прилагат действащите законови административно-наказателни мерки.
8. Да се почистват от сухи тревя, дървета, отпадъци и други горими материали канавките и сервитутните ивици покрай общинските пътища.
9. Да се предприемат незабавни мерки за изпълнение на пожарозащитни ивици край гробищни паркове, сметища, жилищни и стопански постройки, граничещи с горски и полски фонд с ширина не по-малко от 6 метра.
10. Да засилят контрола в земеделските територии по спазване на изискванията на чл. 8, ал. 1 и ал. 2 от Закона за опазване на селскостопанското имущество.
11. Съвместно с представители на ДГС и ДПС да проведат инструктажи на пастирите с цел недопускане на пожари.
12. Да се изпълнят предвидените противопожарни мероприятия в горите общинска собственост.
13. Организират запознаването на населението със сигнала за оповестяване при възникване на пожар.

Настоящата заповед да се сведе до знанието на лицата за сведение и изпълнение.

Контрол по изпълнението на заповедта възлагам на инж. Мария Батаклиева, зам.-кмет на община Брацигово.

Надежда Казакова
кмет на община Брацигово

Представяме ви новия творчески проект на Цветанка Убинова – сътрудник на в. „Априлци“ от времето на неговото създаване до днес и добре позната на нашите читатели.

„Подлистници“ е общото наименование на поредица от четири поетични книги – всяка със свое подзаглавие.

„Есен“ е първата – № 1. Причината сезонът да бъде избран като начален е фактът, че поетесата е родена през септември и – метафорично казано, за нея всичко започва тогава, когато за природата кипещт утихва.

През 2020 г. тя ще празнува своята 65-годишнина.

„Зима“ и „Пролет“ са също вече готови, предстои № 4 – „Лято“.

Стиховете, които помещаваме в страницата, са от първите „Подлистници“, а някои от тях, както сами ще видите, са белязани от интересните времена, в които ни се наложи да живеем.

МОЛИТВА

Помилвай ни, Любов!
Така сме избелели
от зимите без сняг,
от пролетите кални,
така болят гърдите
от птици, в полет спрели,
и песни, имитиращи
всеблизост епохална...
Помилвай ни – с върха
на изгрените пръсти,
с дъха на вишнев цвят,
докоснат от южняка,
отпий от яростта
на съзлите ни късни,
за миг ни докосни –
тъй както сме си в Мрака...
Помилвай ни – ледът,
узрял дълбоко, тлее,
във себе си се вира
и извора си търси.
Помилвай ни – повярвай,
че за река копнее
в безкрайното прозрачно
на вековете къси.

24 май – ДЕН НА СЛАВЯНСКАТА ПИСМЕНОСТ И БЪЛГАРСКАТА ПРОСВЕТА И КУЛТУРА

ПРЕД ОЛТАРА

Нека го сънувам, Господи!

Нека го сънувам!

Нека да е без докосване

и да го не чувам.

Да е някъде по двора си,
седнал сред игликите,
и да гледам над стобора му
слънцето как блика.

Да сподира с поглед облака
и дъжда да чака,
после под луната обла
да се вира в мрака...

Да е някъде на сушина –
с капките в улука,
а във мисълта му сгушена,
аз да съм капчука.

СНЯГ през август
е твоего идване –
остър допир и
мокра следа
върху някой
от моите зидове,
заградили
мълчана вода.
Нейде там
съм изпуснала
пръстена,
със забравено име
наречен,
и потънали в думите
сплъстени
на гадание с теб сме
обречени.
Колко облаци
милостиви
между нас и жарта ни
ще минат –
да е влажна следата.
И жива.
А ръцете ни... нека
стинат

АНТИЧНО

Шепотът ти прилича
на гласа на лястовица,
още неразсънена
в гнездото си.
Розовите стъкла
на балконите
грабват очите ми
и ослепявам,
и те намирам само
по шепота на
лястовицата,
която в гнездото си
е пренесла небето.

НАИВНО ЗА КоВид19

Времето е изтеглило късата клечка –
дните си сляхме
с нощите дълги
и часовете се влачат полечка,
сякаш че имат банкови дългове.
Вън е ваяло,
после замръзнало,
някой на някого скършил врата,
пролетно време заразно е плъзнало
и диагноза е радостта.
Но на липата роклята трепкаща
крие в полата си звън на пчела,
медено слънце
по миглите лепне,
зрее усмивка под маската зла.
Кой е видът ти, КоВид, страдалецо?
Кой те подхвърли
за стръв и за страх?
Виждам лицето ти зад огледалото,
в обръча сребърен сипе се прах.
Аз съм наивница –
вярвам в лалетата,
в белите щъркели, в синия дъжд,
златно-зелени, люлеят полетата
обич спасителна
в младата ръж.

Майка шета по двора,
а луната й свети.
Дишат чуждите хора
във стайчето пометено.
Шушнат сънища тайни
зад стъклото изп тено –
тя засажда омайниче
и прережда компотите.
И сребрее косата й
като лъч по пътеката,
аз я викам – почакай ме! –
тя пристъпва полека,
после спира под сливата –
разцъфтяла и дъхава,
и се смее красиво,
а небето е мъхаво
и прегръща я галено,
и ръцете й стопля,

ЛУННА НОЩ, ТАМ, КЪДЕТО ОБИЧАХМЕ

а звездите му хвалят
алената й рокля...
Аз я следвам забързано
и й нося елечето,
ала сякаш съм вързана
за отминали вечери,
за изпуснати думи
и сумрачни мъчания,
за поклънали в шумата
скривани разкаяния
и не стигам до пръстите,
до плещите й сгърбени,
и съзлите ми гъсти
ме превръщат във гъба...
Мама шета по двора,
а луната й свети.
Дишам с чуждите хора
и си търся сърцето...

Снимки: Зорница Янкова

ВСЯКА ПРИКАЗКА
има начало и край,
понякога –
съвсем неочакван.
Опознаваме Ада
и наричаме Рай
онова, което разплаква.

А в прощалната капка,
като в бистър кристал,
седемцветно
проблясва поука:
щом ти в другия светло
и в добро си живял,
ще останеш завинаги
тука.

СУТРЕШНО ОТ БАЛКОНА – 2020

Дърветата цъфтят –
не се страхуват
от вируси с корони
и за бедни,
пристигат птиците,
в небето плуват –
не в страховете
за дните си последни.
Тревата никне –
нежна и безсмъртна,
мякукат котараците
любовно,
в съня ми баба
на ухо подсмърква –
„Да пази Господ!“ –
не гълчи виновно!
Звнят пчелите
в чашка на лютиче,
лютичето
на слънчице прилича,
на гъба
едно добро момиче
без маска
към любимия си тича.
Да спреш живота
в неговото име?!
Безумно е!
И бягаща мишена.
Зли хора имало е
и ще има,
но е Любов
безкрайната Вселена!